

което той най-добър се рисува. Тукъ е много приложимо при-
вплото „*Ce style c'est l'homme*“, както казваме по български
„виждь му перото, ще познаешъ човѣка какъвъ е“. Въ тоя
дневникъ, г-да сѣдни, най-вѣрната рисувка на своя характеръ
той самъ си дава. Това ще го намѣрите въ първия днев-
никъ. Тамъ между другото, като си прави една харектиристика,
описва се какъвто си е, той казва. (Чете) „Азъ не съмъ билъ
и не съмъ зълъ, нито коваренъ, нито страхливъ. Всѣкога съмъ
обичалъ да помагамъ на другитѣ и да се жертвувамъ за дѣлото.
Но радвалъ съмъ се и съмъ желалъ и желая нещастieto на
личнитѣ си партийни неприятели“. Сега тукъ ще намѣрите,
г-да сѣдни, неговата характеристика, какъвъ е Миларовъ, като
човѣкъ, като субектъ, най-вѣрна. Не трѣбва нищо друго да
имате, за да дойдете до заключението, че Миларовъ, както се
вижда въ различни пасажи на тоя дневникъ, е прѣди всичко
патриотъ и страда отъ патромания, извѣстна болѣсть у хората.
Има, г-да сѣдни, фанатици за религията, каквито ги има въ
Азиятскитѣ народи днесъ, има фанатизмъ въ народността, има
фанатизмъ въ обичта къмъ отечеството. Заключението, което
може да си направи човѣкъ, като прочете дневника на Мила-
рова е, че той страда отъ тая болѣсть — потромания; той страда
още и отъ болѣстѣта грандомания. Той иска голѣмъ човѣкъ да
бжде, иска голѣми и много работи да върши, искалъ да участ-
вува въ заговора противъ оившия Князь и участието му се
състояло въ това, че билъ купилъ дрѣхы, когато дрѣхитѣ знае
се, кой ги е купилъ. Тия работи сѣ такава неразбория, която
може да пише само единъ поетъ. Казва, че вършилъ голѣми
работи, а това го правятъ хора, които страдатъ отъ грандомания;
това го правятъ хора, които иматъ претенцията да бждатъ
хора способни, които иматъ способността да се хвалятъ. Едно
искуство животоописание неможе да не се похвали. Иматъ тая
слабость талантливитѣ хора. Това е едно явление психологи-
ческо, което всѣки може да прослѣди и провѣри, има тая сла-
бость и Миларовъ — страда отъ грандомания. Миларовъ състав-
лява съ своитѣ другари заговоръ въ Одесса, като сѣ е водилъ
отъ идеални побуждения, нѣма низеки, мерзеки побуждения. Азъ
напълно се съгласявамъ съ г-на прокурора, че побуждения
идеални не оправдаватъ цѣльта. Трѣбва да се констатира,
че това е станало отъ идеални побуждения, отъ любовъ
къмъ отечеството. Тия сѣ побужденията, които каратъ тоя